

בחירה מוזנמת

מעניין אותי מאד, מהם הקריטריונים שלפיהם נבחרת "זערת-החודש". הבחירה האחרונה (העולם הזה 1998), היתה מאד לא מוצלחת. הבחורה טיפשה, לדעתי, עם הצהרה סותרת כמו: "אני מקבלת את זה שזה אידיאלי, ושאיני צודקת בגישה שלי", ולעומת זאת: "אני לא הולכת לפי מה שכולם אומרים, אלא לפי איך שאני מבינה". כלומר: מרינה כץ מבינה שגיי שתי אידיאלי — אבל זה מה שהיא מבינה.

בחורה צעירה שלא הספיקה לגבש דיי עות בנושאים שונים — ושמרנית בצורה לא-רגילה, בקיצור, ישראלית טיפוסית (בי מובן השלילי של המילה).

זו — "נערת דצמבר" בעולם הזה. חושבני שהגזמתם, רבותי. **יחזקאל שוסטר, ירושלים**

המיתקפה האחרונה

הקאריקאטורה המצורפת משקפת את הר צורה שבה אני רואה את המיתקפה האחרונה על חיי הפרטיים של האורה בישראל. **דואים גומס, תל-אביב**

סתם יום של חול

9 בבוקר — פחתי את עיני, ושמעתי טלפון מצלצל ואת דני מעברו השני של הקו. בנידוד מגיע הלילה מעבר לים (סוף-סוף). קבענו להיפגש אצלי בדירה בשעות-הערב המוקדמות. לקחתי את ה-

(המשך מעמוד 6)

שפע ברכות להינצלך ולהחלמה מהירה. בימים אלה, כשניחתות עלינו מכות כה רבות, והנחמות כה מעטות, נתחם בזאת שקולך לא נאלם. כל טוב.

פרופ' אביבי יבין,

אוניברסיטת תל-אביב

גדהמתי ממעשה הטרור הנפשי, והצטרפתי לקרוא על פציעתך וההתקשות המטרפת בחייך.

לעומת זאת, שמחתי לקרוא על היחל-צותך מהסכנה, והופתעתי מאומץ-ליבך. אני מקווה שתתגבר על זאת בקלות, ומי אחלת לך החלמה מהירה, והרבה אומץ בעתיד ללחימה נגד אנשים חסרי-אחריות. **פנינה רזונבלום-הירן, לונדון**

היינו כולנו מזועזעים לשמוע ברדיו על ההתקשות. אחרי-כן, כשראינו אותך בי טלוויזיה וכשהתברר שמצבך, "בינוני" אבל לא "קשה" — רווח לנו במיקצת.

אגב, אבי — שהוא פסיכיאטר — סיפר לי, שלפני חמישים שנה יותר היה בווינה ויכוח, אם ניתן עלידי איפנוט (פקודה פוסט-היפנוטית) להשתמש באדם חלש-אופי כדי לבצע באמצעותו התקשות או רצח. הפרופסור ואגנריאוריק טען שאי-אפשר, רופא צעיר, ממתנגדיו, לקח אשה, איפנוט אותה, נתן לה הוראה ללכת אל הקליניקה של ואגנריאוריק ולירות בו. הוא אף נתן לה אקדח, ללא-כדורים.

האשה הלכה, המתנייה בחדר-ההמתנה, התנהגה התנהגות מוזרה, עצבנית ולבסוף, כשבא תורה, לא ידעה להסביר מה היא

רוצה, שלפה את האקדח אבל לא ירתה, ולא ידעה להסביר מאין האקדח ומה בכלל רצתה. אחרי-כן, באיפנוט חוזר, סיפרה את הסיפור.

הרופא הצעיר הובא לדין. הוא הצטדק בטענה, שנתן אקדח ללא כדורים, ושהיה ניסוי, התביעה טענה שבכל-זאת היה בכך משום סיכון, מסקנת הניסוי, כנראה: אפשר להשתמש באדם כמכשיר לביצוע פשע בהדרכת איפנוט בגבולות מסוימים, ובעיקר אם היתה לו נטייה קודמת לכך.

כתבתי כל זאת, כי אולי תמצא בכך עניין בקשר להשערותך, שאולי נשלח ה"אישי, או ש"הכניסו לו ראש" את עניין שתילת המיקרופונים.

אני מאחל לך רפואה שלמה ומהירה וחזרה מהירה לפעילות!

ד"ר ראובן קריין, קריית-מוצקין

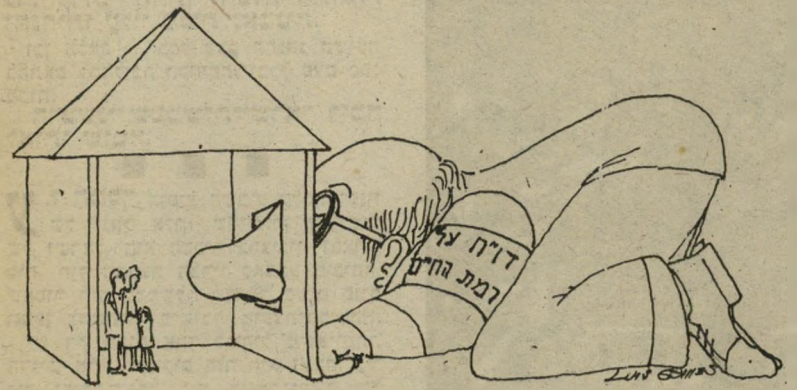
הזלילה הגדולה של צ'יצ'ו

בידיעות אחרונות מיום שישי ה-21.76, הופיעו שתי כתבות — האחת סיפרה על העושר שבו חיה מישפחת פלאטו, ולעור מתה — כתבה על החיים בשכונת-הארגונים. בכתבה על מישפחת פלאטו סופר, ש"ראש-העיר שלמה ("צ'יצ'ו") להט אוהב להתארח אצל סמי פלאטו. איזה פארא-קוע לנו סכין פלסטינית בגב, יחד עם ה"דוסק! האישי שנבחר לעמוד בראש העיר הפרובלמטית ביותר מבליה בפלאגטות רחוקות, וזולל שם כהוגן. או איך הוא יבין ויפתור את בעיות שוכני הארגונים? במה אין לראש-העיר זמן להתארח ב"שכונת-העוני, למשל? ולדיעות אחרונות ייאמר: לאיזו רמה הגעתם, שאתם סוגדים לאשף-פינגסים אשר מוסריותו מוטלת ב"ספק? ולא רק זאת, אלא שנמצא פיתרון לשיעמום המציק לאשתו הזוהרת והמפוארת — יפקידו בידיה מוסד-התרמה עבור מדינת-ישראל. באמת.

בידיעות אחרונות מיום שישי ה-21.76, הופיעו שתי כתבות — האחת סיפרה על העושר שבו חיה מישפחת פלאטו, ולעור מתה — כתבה על החיים בשכונת-הארגונים. בכתבה על מישפחת פלאטו סופר, ש"ראש-העיר שלמה ("צ'יצ'ו") להט אוהב להתארח אצל סמי פלאטו. איזה פארא-קוע לנו סכין פלסטינית בגב, יחד עם ה"דוסק! האישי שנבחר לעמוד בראש העיר הפרובלמטית ביותר מבליה בפלאגטות רחוקות, וזולל שם כהוגן. או איך הוא יבין ויפתור את בעיות שוכני הארגונים? במה אין לראש-העיר זמן להתארח ב"שכונת-העוני, למשל? ולדיעות אחרונות ייאמר: לאיזו רמה הגעתם, שאתם סוגדים לאשף-פינגסים אשר מוסריותו מוטלת ב"ספק? ולא רק זאת, אלא שנמצא פיתרון לשיעמום המציק לאשתו הזוהרת והמפוארת — יפקידו בידיה מוסד-התרמה עבור מדינת-ישראל. באמת.

גילה בהן, חולון

גם בחורף דיאודורנט אוליביה
להגשת אביב תחת שמים קודרים
עץ הזית

ההשקפה של גומס
חיינו הפרטיים של האזרח

טרנזיסטור הצמוד למיטה, ועברתי לערוץ ששידר שירים בעברית. חזרתי לנמנם. 12 בצהריים — הגעתי למיכל, שהיא צעירה ומוכרת. מהידידות הוותיקות, יחד המשכנו לפצל דינאגו כדי לפגוש את כל שאר החברה מהתיכון. הודעתי להם שאגיע למסיבה רק אחרי הצות, ושיחכו עם הסרטים שצולמו בנועיבה.

4 אחר-צהריים — טיילנו ללא מטרה מיוחדת, וכשנתקלנו פתאום בעמי עם האוטו הענקי והישן שלו, נסענו עד איזור מועדוני-ההילה. מכל המיבחר בחרנו להיר מין מקומות ליום-המחרת, במועדון שהציע את רותי נבון דווקא. לפני החזרה הביתה, עצרנו אצל מוסא והרבצנו כמה שפודים על גחלים. ריבוי הקללות העסיסיות בעב-ריתי-עברית שנשמעו שם גרמו לנו לקצר את השעות. גם הוא מחזיק כנראה פועלים ערביים, למרות ששמענו שעבודת-הכפיים העברית נמצאת בעלייה מתמדת.

8 וחצי בערב — דני ורותי הגיעו (נפגשו לפני שבועיים, ומאושרים כאילו גילו את אמריקה). התלטנו פה-אחד לחכות לחדשות של תשע מקו-ישראל, כשעד אז משדרים ברקע את גאון וכוורת לחילופין.

9 ורבע בערב — לפי החדשות, הכל כרגיל. חוץ מכמה פיצוצים ופעולה בלבנון אין חדש. היות שיש לנו עוד זמן פנוי, אנו עושים סיבוב כדי לקנות ידיעות אחרונות והעולם הזה האחרון.

10 בערב — איך הם אמרים בפירסומת? אין חברה שמקרכת את קנדי ובני-גוריון כמו אל-על (אבל שוב הם מאחרים). התי-חלתי לקשור שיחה עם ישראלי וותיק, יליד הארץ, שמחכה גם הוא. לא זוכר בדיוק מה דיברנו, אבל משפט אחד נקלט: כל עוד תהיה יהדות מצוקה, חומרית או רוחנית, יגיעו לכאן יהודים.

11 בלילה — המטוס נחת. גונבה שמועה לאוזנינו שנמצא בו העולה השלוש-ימאות וחמישים-אלף לכאן.

11 וחצי בלילה — הנה הבן-דוד. אנחנו

בוא אל הבנק הבינלאומי הראשון ותקבל

100% הצמדה

בתכניות החסכון

חסכון 10000	עוד דירה	קצר וצמוד
--------------------	-----------------	------------------

הבנק הבינלאומי הראשון
40 סניפים לשרותך ברחבי הארץ